

ನೀಲಿ ಕೂಡೆ

ತಾರೊ ಯಾಶಿದಮಾ

ನೀ ಲಿ ಕೊ ಡೆ

ಲೇಃ ತಾರೊ

ಯಾಶಿಮಾ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಪ್ರಭಾಕರ ನಾನಾವಟಿ

ದಿ ವ್ಹಾಯಕಿಂಗ ಪ್ರೆಸ್

春

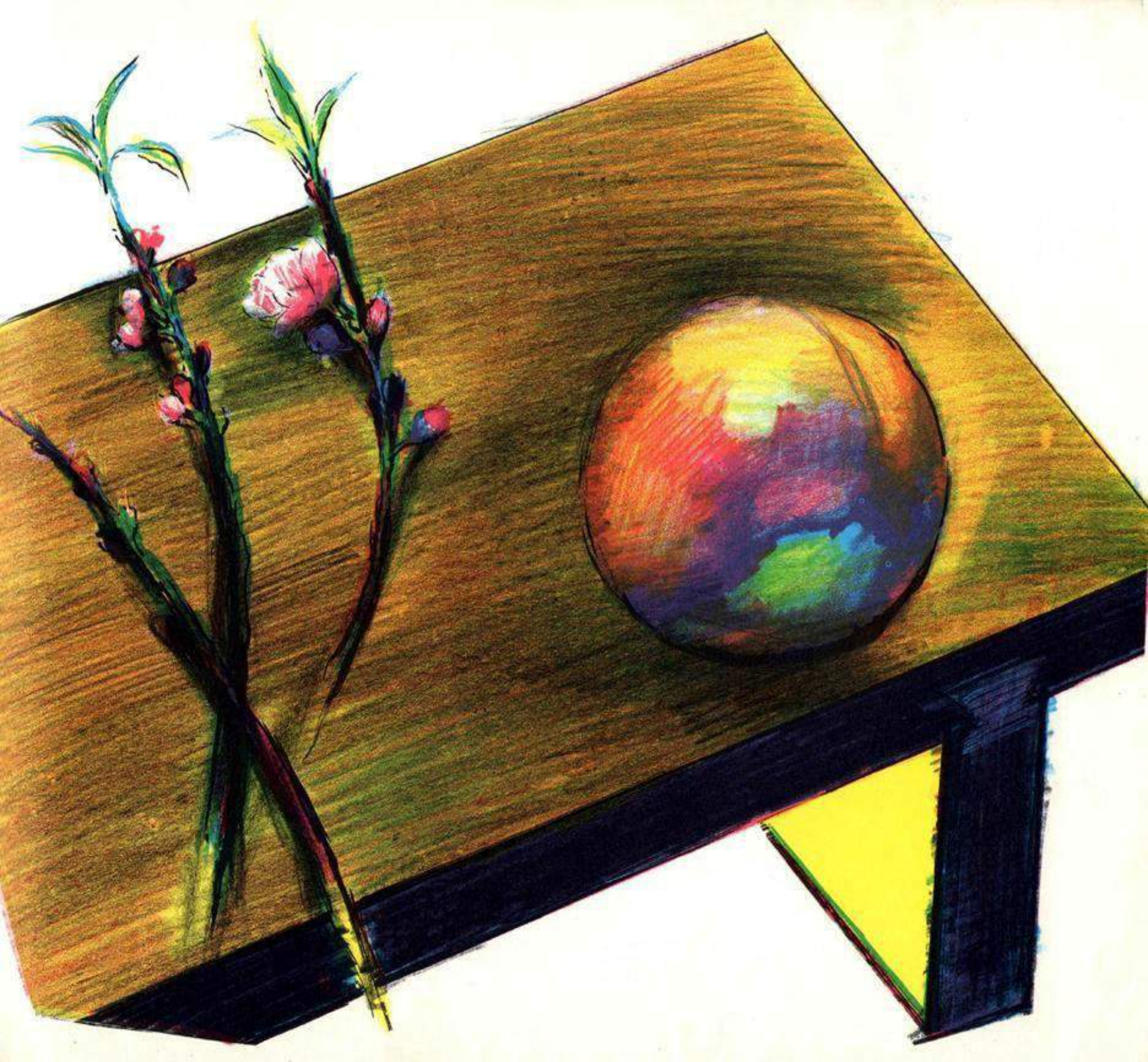
ವಸಂತ ಕಾಲ!

ಮೋಮೋ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯ ಹೆಸರು.

ಅವಳು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು.

ಅವಳ ತಂದೆ - ತಾಯಿ ಕೂಡ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೋಮೋ ಎಂದರೆ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಪೀಚ ಹಣ್ಣು.

ಅವಳ ಮೂರನೆಯ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬದ ದಿನ!
ಮೋಮೋಗೆ ಎರಡು ಕಾಣಿಕೆಗಳು ದೊರೆತವು.
ಒಂದು ರಬ್ಬರ ಬೂಟುಗಳು!
ಇನ್ನೊಂದು ಅಂದವಾದ ಚಿಕ್ಕ ನೀಲಿ ಕೊಡೆ!!
ಅವಳು ತುಂಬ ಸಂತಸಪಟ್ಟಳು.
ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಎದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಬಿಸಿಲುಗಾಲ

ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲುಗಾಲವಿತ್ತು.

ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ದಿನಾಲು ಮುಂಜಾನೆ

ಅವಳ ತಾಯಿಯು ಅವಳನ್ನು ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗೆ

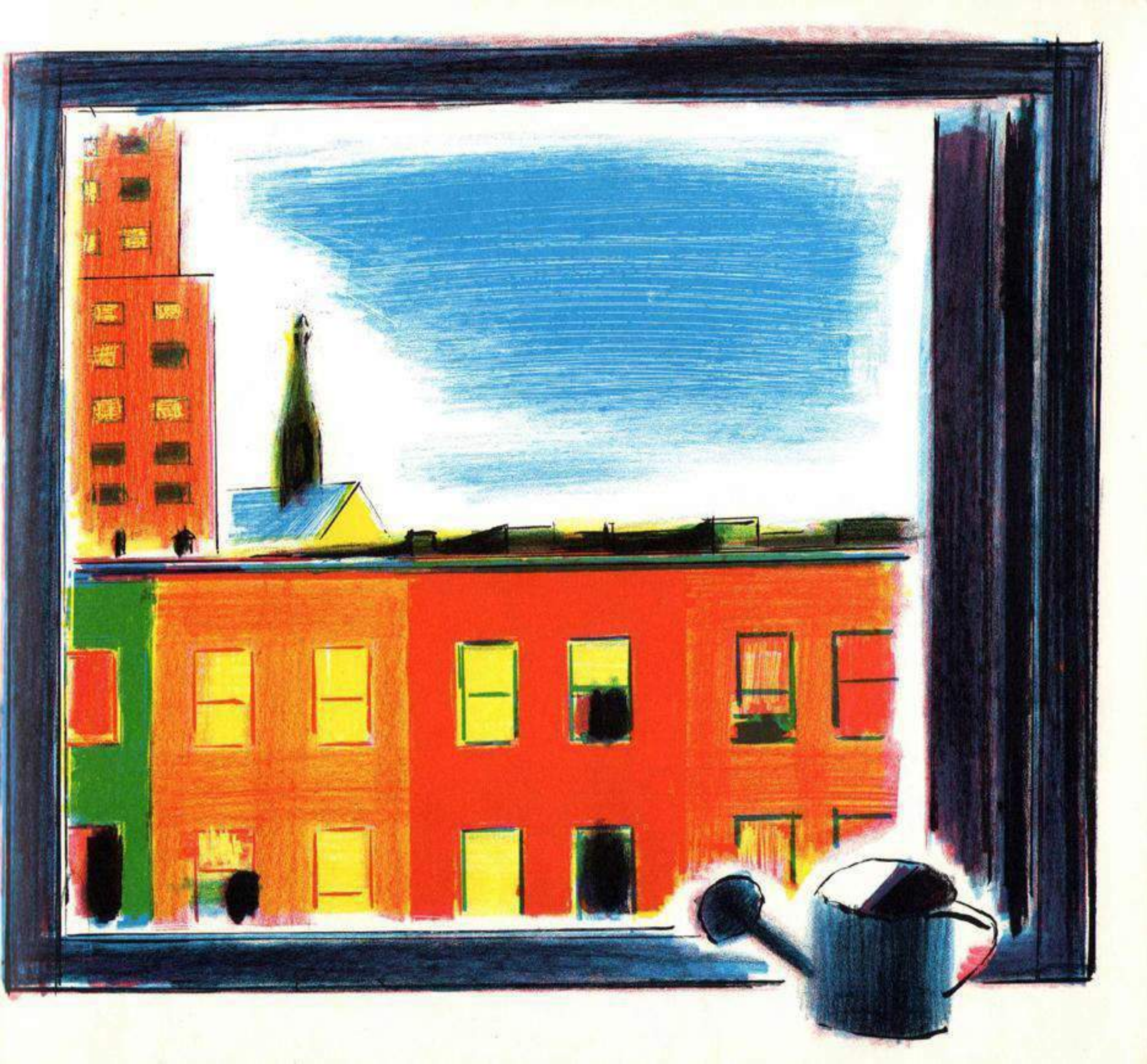
ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ

“ಇನ್ನೂ ಮಳೆ ಏಕೆ ಬೀಳಲೊಲ್ಲದು?”

ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆ, ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ.”

ಎಂದು ತಾಯಿ ಸಂತೈಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ

ಮೋಮೊಳಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆ ಸಾಲಲಿಲ್ಲ
ಸೂರ್ಯನು ಇನ್ನಷ್ಟು ರಭಸದಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.
ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೊಳೆಯಿತು.
ಕೂಡಲೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ
ಹಾಲಿನ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿಯ ಬಿಸಿಲನ್ನು ನೋಡುತ್ತ
“ನನಗೆ ಕೂಡೆ ಒಯ್ಯಲೇಬೇಕು.
ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಉರಿಯುತ್ತವೆ.”
“ಕೂಡೆ ಇಲ್ಲದೇನೇ ನೀನು ಇಳಿಬಿಸಿಲಿನ
ಆನಂದವನ್ನು ಸವಿಯಬಹುದು.
ಮಳೆಗಾಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೂಡೆ ಇರಲಿ.”
ಎಂದು ತಾಯಿ ತಿಳಿಹೇಳಿದಳು.

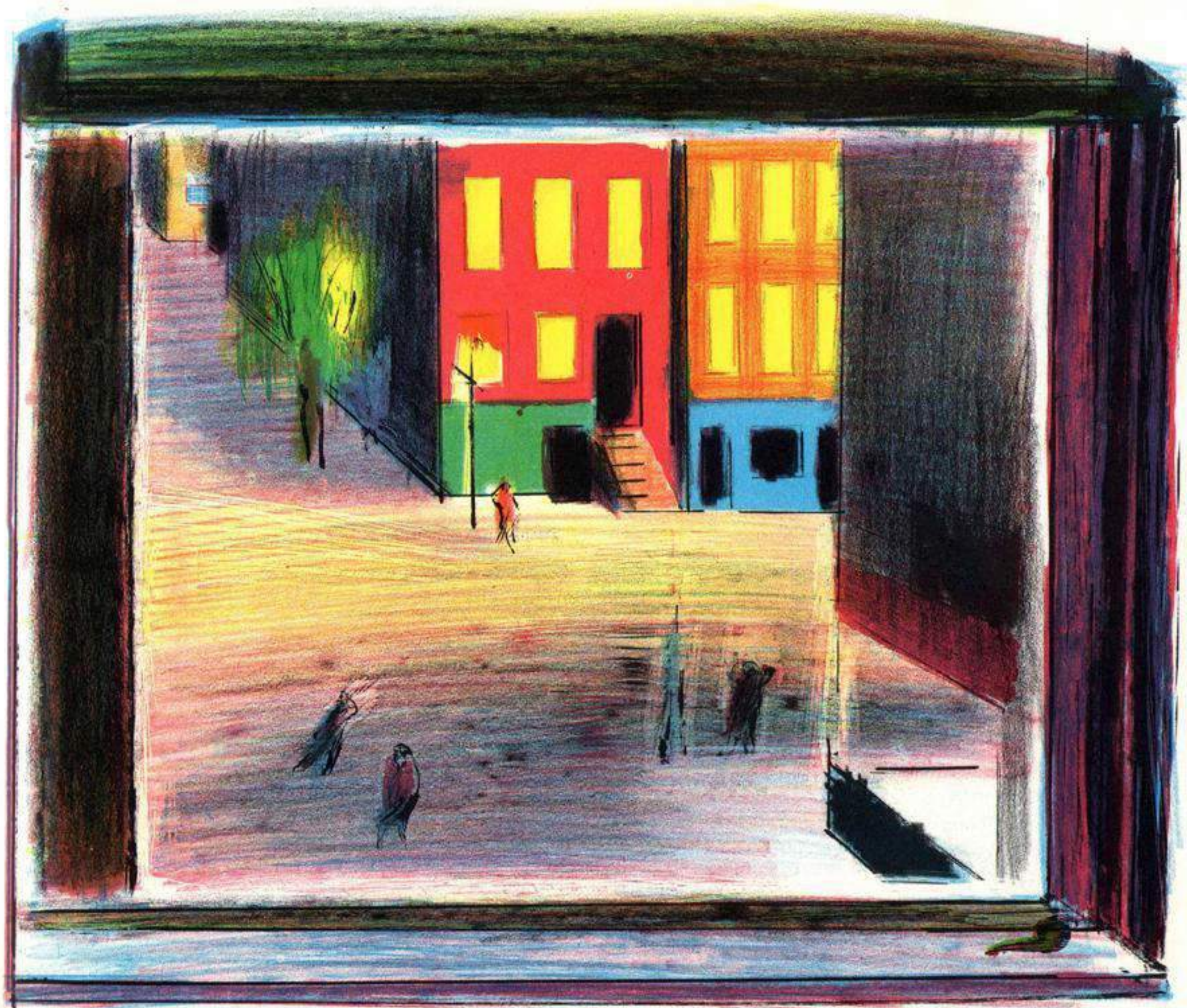

ಮರುದಿನ

ಮೋಮೋ ಇನ್ನೂ ನೊಂದುಕೊಂಡಿಯೇ ಇದ್ದಳು.
ಏಕೆಂದರೆ ಕೊಡೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.
ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೊಳೆಯಿತು.
ಅವಳು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯ ಜನರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಎಲ್ಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡೆ!
“ನಾನು ಇಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡೆ ಒಯ್ಯುವೆ.
ಗಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ.”
“ಗಾಳಿಯು ನಿನ್ನ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಬಹುದು.
ಕೊಡೆ ಮಳೆಗಾಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರಲಿ.”
ತಾಯಿಯ ಕಿವಿಮಾತು.

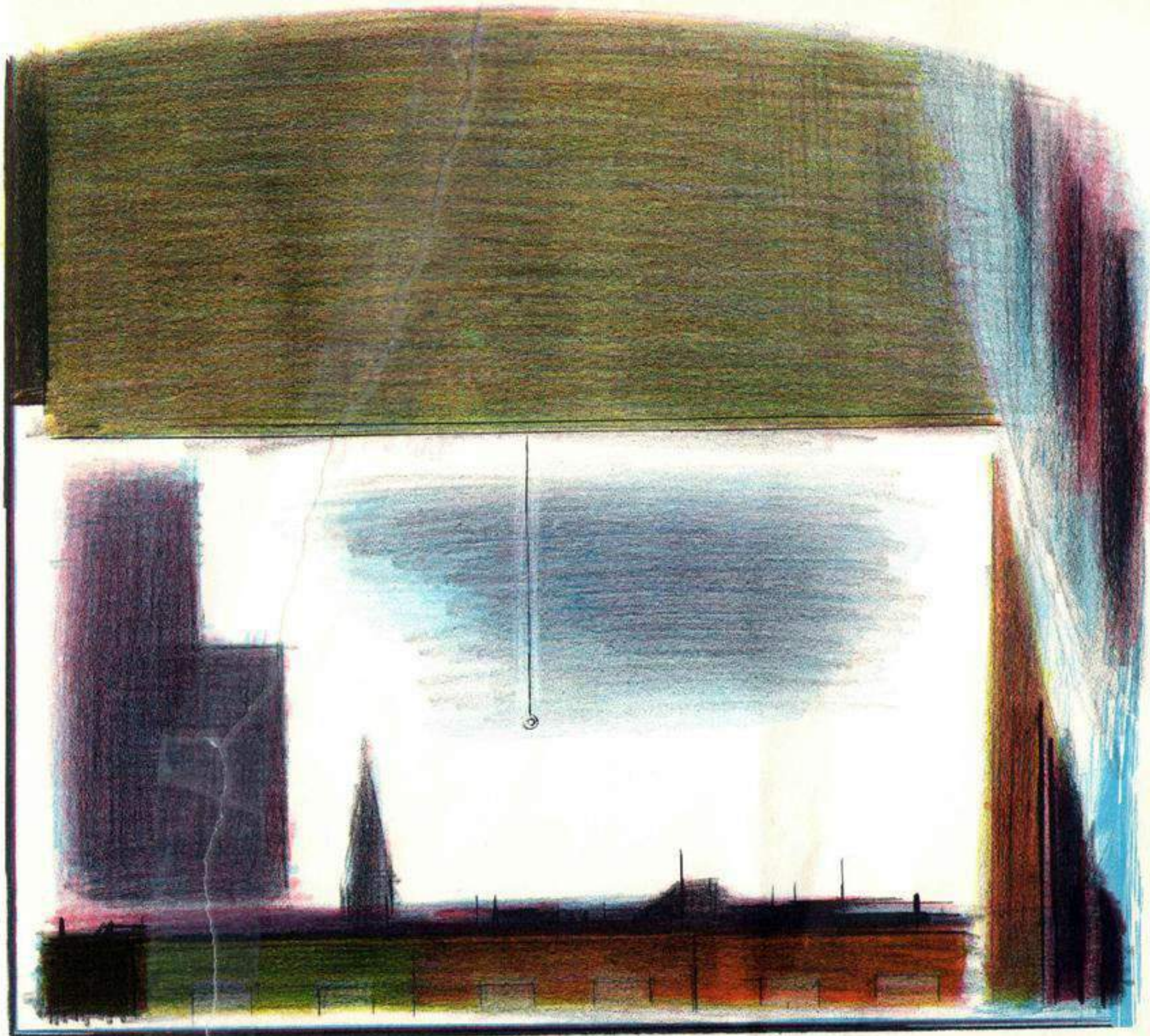

ಮಳೆಗಾಲ

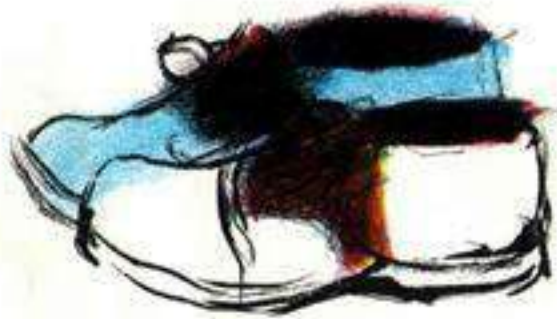
ಎಷ್ಟೊಂದು ದಿನಗಳ ದಾರಿ ಕಾಯ್ದಾದ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಗೆ
ಮಳೆ ಬೀಳತೊಡಗಿತು.

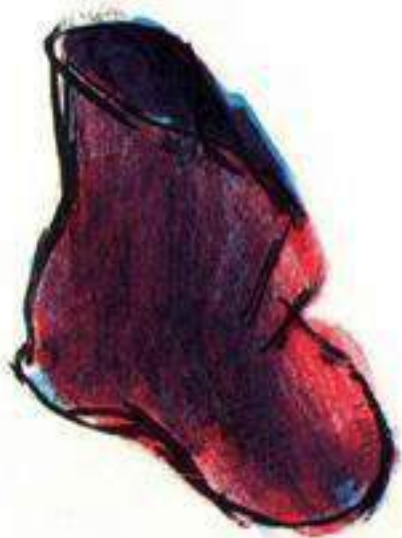
ಮೋಮೊಳ ತಾಯಿ ಅವಳನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ
ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು.

“ಏಳು! ಎದ್ದೇಳು! ನಿನಗಾಗಿ ಒಂದು ಅಚ್ಚರಿ ಸುದ್ದಿ!”

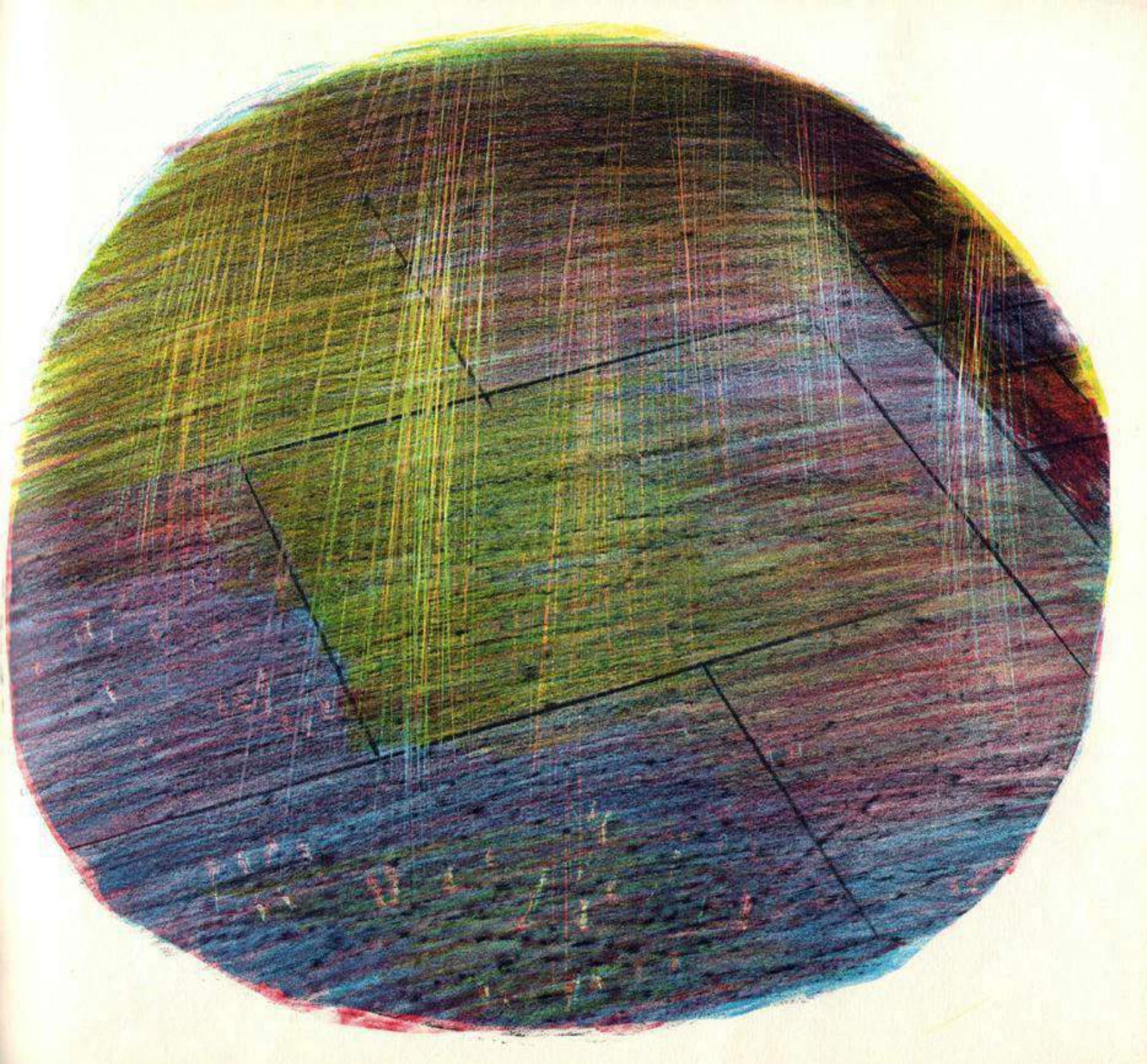
ಮೋಮೋ ಮುಖ ಕೂಡ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.
ಬರಿಗಾಲುಗಳ ಮೇಲೇನೆ ಬೂಟುಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿದಳು.
ಅವಳಿಗೆ ಮಳೆ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆತುರ!

ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಕಾಲುದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಬರೆದ
ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಮಳೆಯಿಂದಾಗಿ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದವು.
ಕುಳ್ಳ ಜನ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ
ಮಳೆಹನಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಬೀದಿಠುಂಬ ಜನರ ಗದ್ದಲವೇ ಗದ್ದಲ.

ಆದರೆ ಅವಳು

“ನಾನು ಹಿರಿಯರಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗುವೆ.”

ಁಂದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು.

ಕೂಡೆ ಮೇಲೆ

ಮಳೆಹನಿಗಳು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇಂತಹದನ್ನು ಅವಳು ಎಂದೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ರಿಪ್

ರಿಪ್ ರಿಪ್

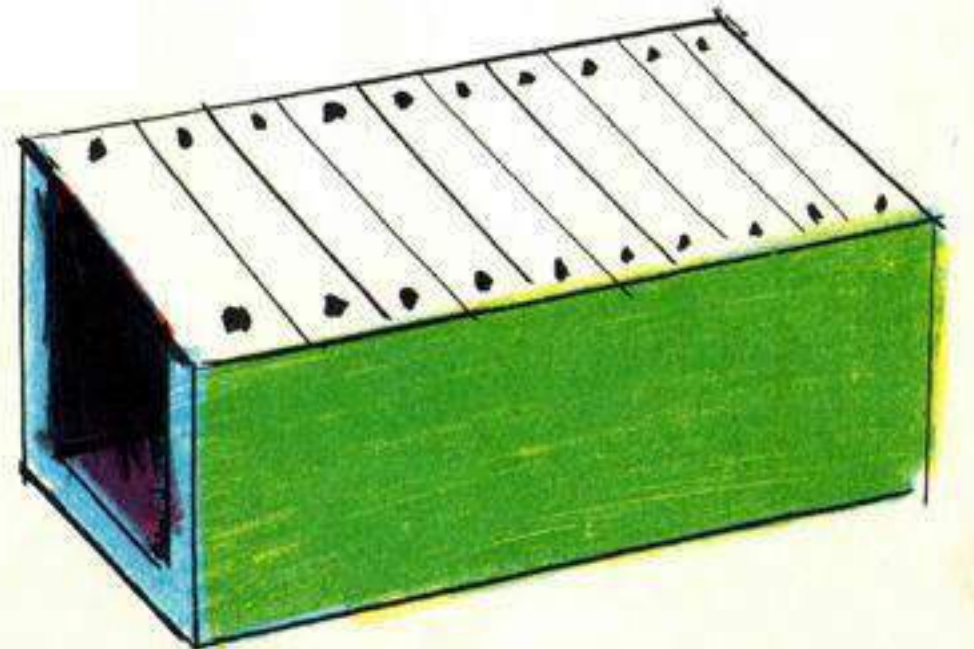
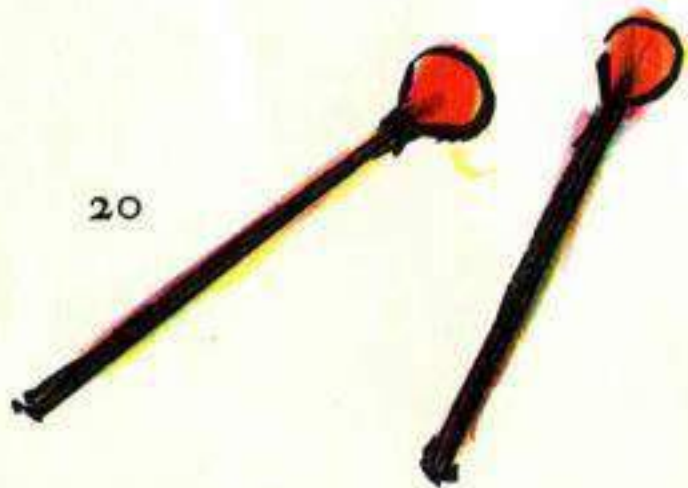
ರಿಪ್ ರಿಪ್ ರಿಪ್

ರಿಪ್ ರಿಪ್ ರಿಪ್ ರಿಪ್

ರಿಪ್ ರಿಪ್ ರಿಪ್

ರಿಪ್ ರಿಪ್

ರಿಪ್

ಇಡೀ ದಿನ ಮಳೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ.

ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ

ಆಕೆ ಮಳೆಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಳು

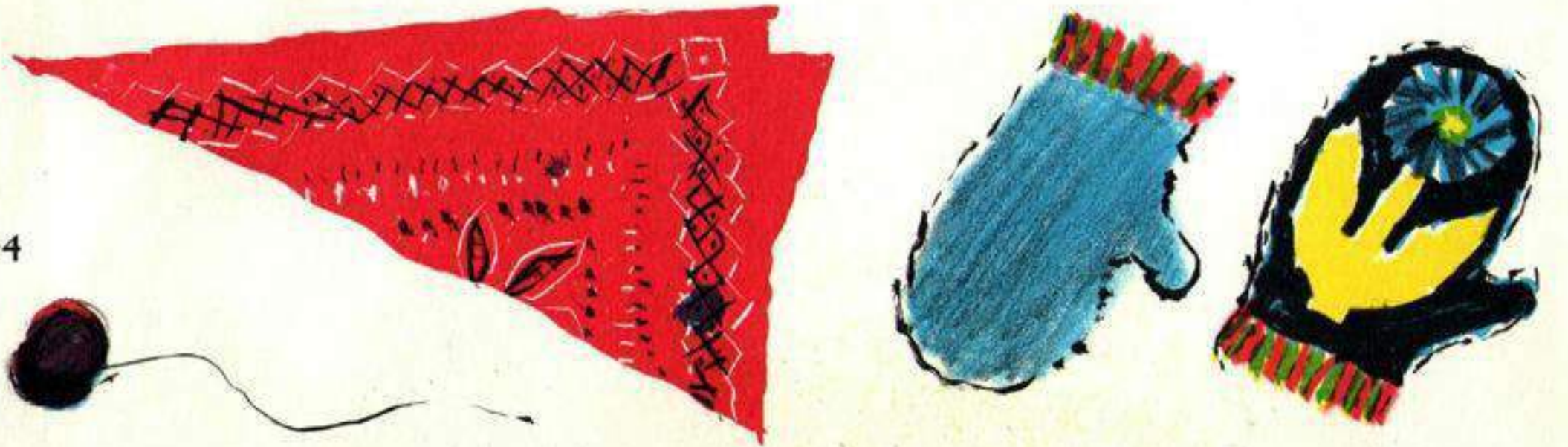

NURSERY - SCHOOL

ಸಂಜೆಗೆ ತಂದೆ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ
ತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ
ಕೊಡೆ ಒಯ್ಯುವದನ್ನು ಅವಳು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.
ಈ ಮೊದಲು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಸ್ಕಾರ್ಫ್
ಇಲ್ಲವೆ ಕೈವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಆದರೆ ಕೊಡೆ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.

24

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗದ್ದಲ.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಜನರೇ ಜನರು!

“ನಾನು ಹಿರಿಯರಂತೆ ನೇರವಾಗಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕು.”

ಅವಳು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

ಅವಳು ಮನೆ ತಲುಪುವತನಕ
ಮಳೆಹನಿಗಳ ಸಂಗೀತ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು.

ರಿಪ್

ರಿಪ್ ರಿಪ್

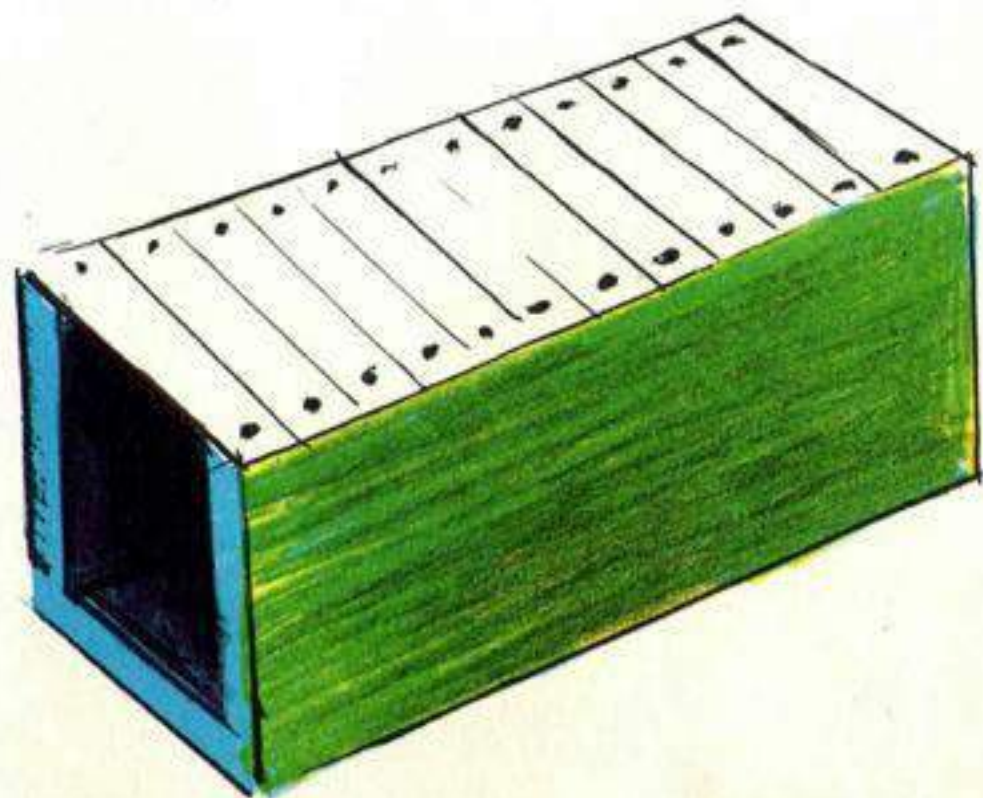
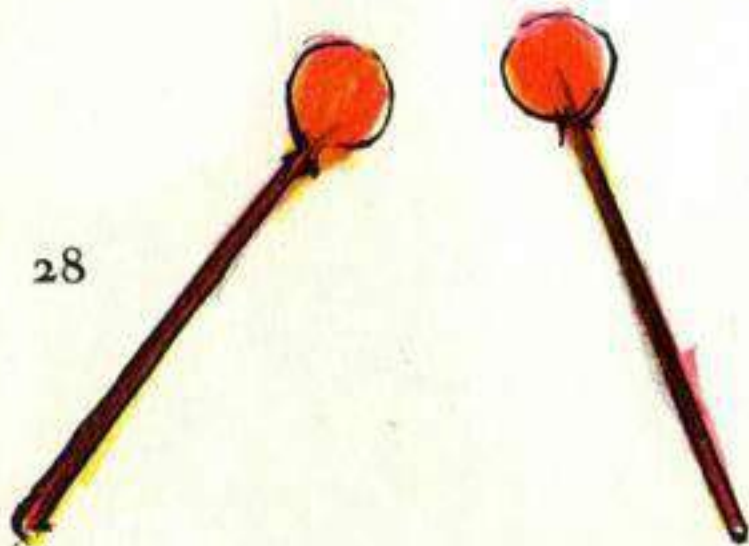
ರಿಪ್ ರಿಪ್ ರಿಪ್

ರಿಪ್ ರಿಪ್ ರಿಪ್ ರಿಪ್

ರಿಪ್ ರಿಪ್ ರಿಪ್

ರಿಪ್ ರಿಪ್

ರಿಪ್

桃

ಮೋಮೋ! (ಪೀಚೆ)

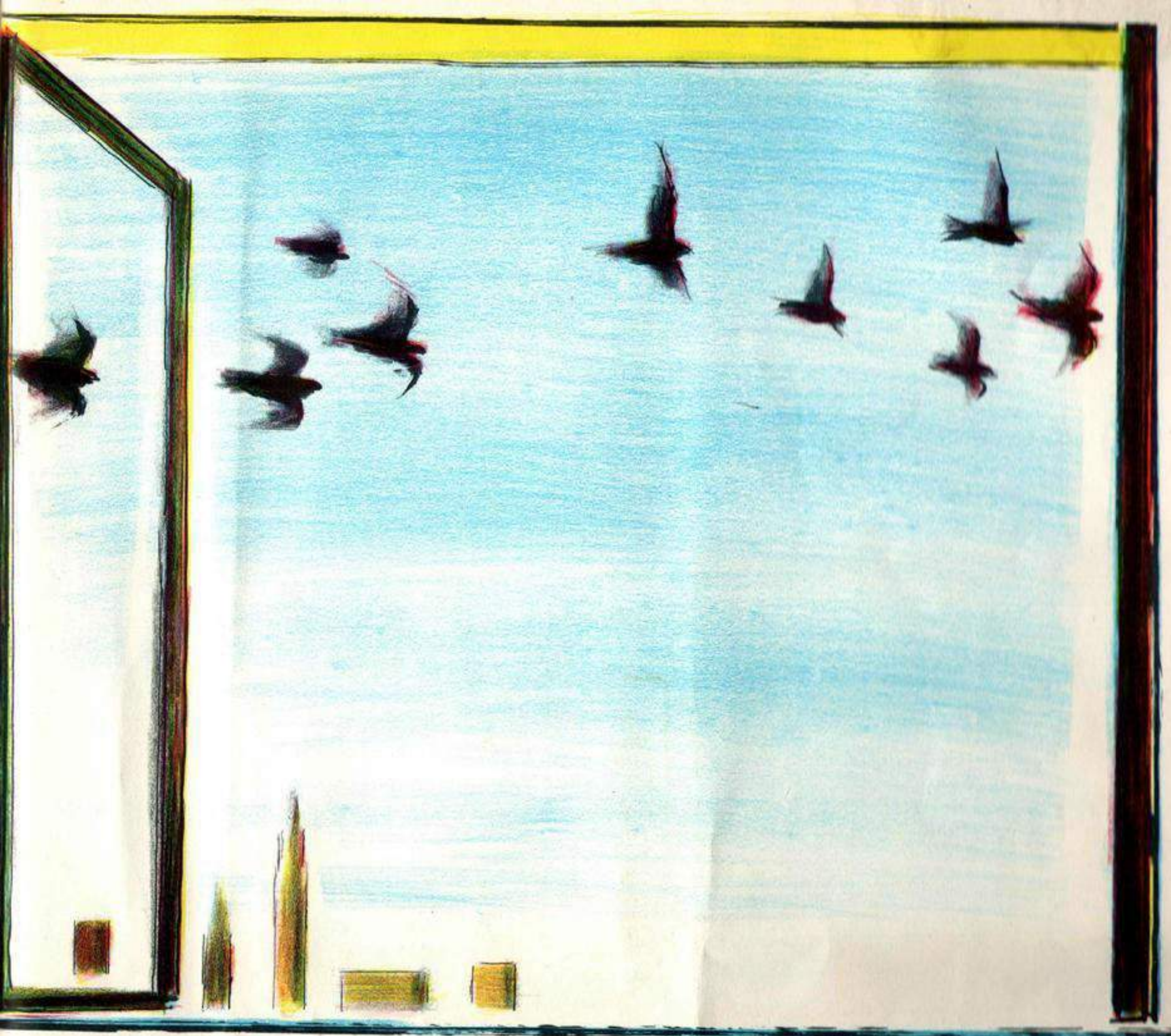
ಮೋಮೋ ಈಗ ದೊಡ್ಡವಳಾದಳು.

ಅವಳ ಈ ಕತೆ ಅವಳಿಗೂ ನೆನಪಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳಿಗೆ ನೆನಪಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಬಿಡಲಿ,
ಅವಳು ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗ
ಕೂಡೆ ಹಿಡಿದದ್ದು ಅದು ಮೊದಲ ದಿನ!
ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕೈ ಹಿಡಿಯದೆ
ಒಬ್ಬಳೇ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದ ಮೊದಲ ದಿನ!

YASHIMA